

Recensie: Kanye West***

Glastonbury, UK
zaterdag 27 juni 2015

foto © Greenhouse Talent | archief 27 02 2013

Recensie:

Bij Kanye West zijn er maar twee mogelijkheden. Ofwel zet ie de beste show ever neer, ofwel is het de grootste nachtmerrie ooit. Dat liet Dave Grohl van Foo Fighters optekenen in een recent interview. De laatste keer dat we West zagen was op 27 februari 2013 in Vorst Nationaal, bleek de (last minute) interesse van het Belgische publiek beperkt (lees: er waren erg veel stoeltjes niet bezet) en leverde de Amerikaan een baggeroptreden af. De vraag was dan ook of er met urine zou gesmeten en de rapper uitgejoeld zou worden op Glastonbury. Er was dan ook heel wat te doen rond zijn headline spot. Er werd zelfs een petitie tegen gevoerd. Bizar omdat tickethouders van Glastonbury in feite carte blanche geven aan de programmatoren: nog voor er één headliner bekendgemaakt wordt, is de zaak namelijk al sold out. Er zijn ook erg veel podia en dus alternatieven genoeg om naartoe te trekken. Uiteindelijk werd de soep niet zo heet gegeten als ze opgediend werd. Integendeel, West had een concept uitgewerkt met een plafond vol witte spots die naar beneden kon of schuin kon hellen. Dát in combinatie met rook én een stevig showelement op het einde: West die "Touch the Sky", "All of the Lights" en "Good Life" op een zwarte mega hoogtewerker brengt rechts van de Pyramid Stage terwijl hij over de hoofden van het publiek zweeft én dat nog fraaie camerabeelden van daarboven oplevert ook. West kroonde zichzelf tot de grootste in zijn segment, zette een puik optreden neer hoewel het concept (leeg podium, alles inzetten op rook en dat plafond met witte spots) snel uitgewerkt was. Eigen aan het genre verliep het concert soms chaotisch met enkele onderbrekingen.

Kim Kardashian "opnieuw zwanger van West naar verluidt" had een vipruimte afgehuurd om haar man aan het werk te zien. Er stond dan ook een klein verhoogd podium links van de main stage en een witte party tent. Aankomen kwam ze in stijl, zo gaat dat bij sterren, met de helikopter. Kardashian zelf had stiletto's aan, al een geluk dat de modder van de dag ervoor speciaal voor haar zo goed als compleet opgedroogd was.

Openen deed West nadat het plafond vol lichten naar beneden gekomen was en op maar een paar meter boven zijn hoofd hing. Los van het geniale lichteffect waarvoor het zorgde, zagen we er ook een strategie in om niet geraakt te kunnen worden door eender welk rondvliegend materiaal. "Power" en "Niggas in Paris" stak hij helemaal vooraan zodat de critici lik op stuk kregen en de grapjas in het publiek die twee zitballen via duct tape aan elkaar geplakt had met daarop "Kim's arse" op geschreven, liep er dan ook wat verloren bij.

Minder humoristisch werd het toen comedian Lee Nelson het podium op kwam lopen tijdens "Black skinhead" en verwijderd werd door de security. De song werd er even voor onderbroken. Ook "Touch the sky" werd lang onderbroken voor Kanye West het nummer opnieuw bracht maar dan op een hoogtewerker rechts van het podium.

West's optreden was lang niet zo strak, zo nam hij de tijd tussen enkele nummers door, had hij op het einde van het optreden eigenlijk nog tijd over: "ze zeggen me dat ik nog zeven minuten heb" waarna ie er nog "Gold digger" en vooral een zeer gesmaakt "All falls down" tegenaan gooide. Zeker, de man was met zijn klok bezig en zou niet langer spelen dan contractueel verplicht was (Pharrell Williams ging daarentegen wél over tijd). En ja, West gebruikte voice over en meermaals autotune. Maar het einde van "Turn up the lights" bracht ie wel zonder muzikale begeleiding

volledig live gezongen.

En ja, bij "Lost in the World" dat ie bracht met Justin Vernon (Bon Iver) leek het eerder dat West alleen voor zijn madame aan het zingen was. In de lyrics is een stuk van zijn e-mail aan Kim geslopen: "You're my heaven", later werden ze een koppel, zo bekende hij. "Bound 2" (ook gekend als "Nobody to love"), "Jesus Walks" en "FourFiveSeconds" van Rihanna, Kanye West en Paul McCartney zong het publiek onder andere stevig mee. West coverde als bis een stuk uit de Queen-klassieker "Bohemian Rhapsody" wat één groot sing-a-long moment opleverde. Tijdens "Only One" maakte een deel van het publiek dan weer spontaan hartjes met duim en wijsvinger...

Zeggen dat Glastonbury als een blok viel voor Kanye West is de waarheid oneer aandoen, het tegenovergestelde beweren ook. Het optreden mocht sneller, strakker, en er mocht visueel nog meer uit de kast gehaald worden. Kanye West op Glastonbury bevestigde wél zijn status als headliner. De man was gewoon goed. Punt.

< Bert Hertogs >

De setlist:

Stronger

Power

Niggas in Paris (Jay-Z & Kanye West)

Black Skinhead (onderbroken en opnieuw gestart omdat comedian Lee Nelson het podium opliep)

All Day

Cold

Clique (Kanye West, Jay-Z & Big Sean)

I Don't Like (Remix) (Chief Keef)

Mercy

New Slaves

Blood on the Leaves

Heartless

I Wonder

FourFiveSeconds (Rihanna, Kanye West, Paul McCartney)

Woods (cover Bon Iver)

Lost in the World (met Justin Vernon)

Hold My Liquor (met Justin Vernon)

No Church In The Wild (Jay-Z & Kanye West)

Jesus Walks

Diamonds from Sierra Leone

Bound 2

Runaway

Only One

Touch the Sky (onderbroken en opnieuw gestart op hoogtewerker)

All of the Lights (op hoogtewerker)

Good Life (op hoogtewerker)

Bis 1:

Bohemian Rhapsody (cover Queen)

Can't Tell Me Nothing

Bis 2:

Gold Digger
All Falls Down